

Östergötland en av tre lokalföreningar i behov av stora bidrag »Vi har inga bolag, inga aktier«

Tre av de fyra största lokalföreningarna behöver betydligt större bidrag än de övriga. Men Stockholms läkarförening, som är allra störst, klarar sig bra helt utan bidrag.

II Finns det någon förklaring till att just Göteborg, Malmö och Östergötland, som det är fråga om, har så svag ekonomi? Och hur skulle ordförandena i dessa föreningar vilja att fördelningen mellan Läkarförbundet centralt och lokalföreningarna såg ut i framtiden?

– De lokala läkarföreningarna ska inte tvingas bedriva affärsverksamhet för att finansiera den fackliga verksamheten.

Det säger Stig-Eric Åström, ordförande i **Östergötlands läkarförening**.

Förutom bidragen från förbundet på drygt 230 kronor per medlem kommer inkomsterna i Östergötlands läkarförening enbart från medlemsavgifter.

– Vi har inga fastigheter, inga bolag, inga aktier. Och jag tycker inte vi ska ha det heller, säger Stig-Eric Åström.

Östergötlands läkarförening har en heltidsanställd kanslichef som är jurist och deltar i alla förhandlingar. Stig-Eric Åström säger att föreningen är helt beroende av henne, bland annat eftersom för-

eningen också har att förhandla med staten via Linköpings universitet. Men det kostar förstås pengar.

Stig-Eric Åströms förhoppning är att den utredning angående lokalföreningarnas ekonomi som nu pågår inom förbundet (se artikel nedan) kommer fram till att vissa föreningar är beroende av extrapengar från förbundet.

– Det vore naturligtvis önskvärt att vi klarade oss själva, men det skulle kräva ytterligare en avgiftsväxling.

Höjd avgift utesluten

Om bidragen från förbundet skulle tas bort, ser han endast två vägar att gå, båda med samma resultat.

– Antingen får vi skära ner på kanslichefens tjänst, vilket skulle ge sämre service. Då blir det svårt att motivera ett medlemskap. Många skulle säkert lämna förbundet.

– Att höja avgiften är också uteslutet, det skulle inte accepteras av medlemmarna, de skulle inte längre vilja vara med i förbundet, säger Stig-Eric Åström.

Kerstin Lindell, ordförande i **Malmö läkarförening**, håller med Stig-Eric Åström: principen att varje lokalförening ansvarar för sin egen ekonomi är bra.

– Men någon möjlighet att söka bi-

drag under speciella betingelser bör finnas kvar, säger Kerstin Lindell.

Som exempel nämner hon att det borde finnas ett krav på vilken basservice medlemmarna kan förvänta sig oavsett vilken lokalförening de är med i. Idag finns enbart rekommendationer om att varje förening bör ha ett kansli.

– Klarar föreningen inte det med rimliga medlemsavgifter är det bra att kunna söka ekonomiskt stöd centralt.

Malmö läkareförening har också anställd personal med kvalificerad handläggarkompetens, och precis som i Östergötland förhandlar man med staten för de läkare som är anställda av universitetet. Dessutom ingår Malmö i Region Skåne, något som visat sig kostsamt för facket.

– Regionen tar oerhört mycket tid och kraft, säger Kerstin Lindell.

De fyra läkarföreningar som ingår i Region Skåne finansierar tillsammans en kanslist som ägnar en halvtid åt samarbetet. Själv ägnar Kerstin Lindell nästan en dag i veckan åt regionala frågor.

Samverkan kostar pengar

Malmö läkareförening får ungefär 220 kronor per medlem i bidrag från förbundet. Tillsammans med extrainkomsterna från utgivningen av en katalog över privatläkare går föreningen runt. Till saken hör också att föreningen nyligen flyttat sitt kansli till nya lokaler.

– De är sämre, men ligger på sjukhusområdet och den stora fördelen är att arbetsgivaren betalar dem.

Kerstin Lindell sitter med i arbetsgruppen som nu utreder lokalföreningarnas ekonomi.

– Jag hoppas vi kan hitta en vettig balans mellan incitament för varje förening att klara sin egen ekonomi och individuella lösningar där det behövs.

Även Göteborg ingår i en region, och det märks på ekonomin enligt Christina Berntsson, ordförande i **Göteborgs läkarförening**. Att samverka och samordna kostar pengar, hittills är det Göteborg som tagit ansvar för den regionala verksamheten.

Precis som i såväl Östergötland som Malmö har man också flera avtalsområden att bevaka. Förutom den statliga sek-

Stig-Eric Åström

FOTO: HANS ANDERSSON

Kerstin Lindell

Slutgiltigt beslut tas om ekonomi

Ska lokalföreningarna var ekonomiskt självförsörjande eller är ett system med behovsprövade bidrag från förbundet mer rättvist?

II Frågan har varit föremål för en hel följetong av utredningar, och nu görs ytterligare en inför vad som betecknas som det slutgiltiga beslutet.

För snart tre år sedan fattades beslut om avgiftsväxling mellan lokalföreningarna och Läkarförbundet centralt som gällde från och med år 2003. Större del av medlemsavgiften skulle gå direkt till lokalföreningarna som de senaste åren fått utvidgade ansvarsområden och arbetsuppgifter. Bidragen till lokalföreningarna skulle minska men finnas kvar till och med 2005 då de förväntades

klara sin egen ekonomi. Redan från början fanns dock tveksamheter om föreningarna på universitetsorterna verkligen skulle klara sin egen ekonomi utan att ta ut en betydligt större avgift än de små föreningarna. Inför vårens fullmäktige, och beslutet om den ekonomiska fördelningen, görs därför en utvärdering av systemet, för att se om det verkligen är genomförbart att helt slopa bidragen till lokalföreningarna.

Gruppen som gör utredningen leds av Läkarförbundets förste vice ordförande Eva Nilsson Bågenholm. Till sin hjälp har hon ytterligare sex personer från både stora och små lokalföreningar

Arbetet ska vara klart i februari för att förbundets centralstyrelse ska hinna bereda frågan inför fullmäktige i maj. •

Christina Berntsson

FOTO: LARS-OLOF NIHLÉN